

[Sigsgaard.]

fra boligen at få sig en have med et lille hus i.

Men derfra og så til at mene, at dette skulle være fremtidens løsen, dér synes jeg nok der er et stykke vej. Her synes jeg nok, fru Hanne Reintoft har ret i, at man i langt højere grad skal se på: hvordan indretter vi vores boliger i fremtiden, så det ikke bliver sådan nogle boliger, som det ikke er til at holde ud at være i? Der bør være mulighed for at dyrke sine gulerødder uden for køkkenvinduet først og fremmest, og ikke bare for at dyrke sine gulerødder, men også for på andre måder at være aktiv i forbindelse med jorden, i forbindelse med naturen. Vi bør have et helt andet syn på det, der hedder fritidsområder, det der hedder parker, i højere grad betragte det som brugsarealer i det hele taget. Jeg håber, det er synsvinkler af den karakter, ministeren vil lægge til grund for de overvejelser, han nok vil gå ind i uanset dette konkrete forslags videre skæbne.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at vi ser positivt på visse af de tanker, der ligger bag forslaget.

**Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam) (SF):**

Jeg er i den noget usædvanlige, men meget behagelige situation at kunne takke for en meget positiv modtagelse af det forslag, vi her har fremsat.

Det blev sagt af en af ordførerne, at vi havde haft en konkret sag i tankerne. Det har vi nu ikke. Vi anser det for at være et problem af betydelig videre rækkevidde. Det blev også sagt, at dette konkrete tilfælde kunne man jo have gjort noget ved, hvis det var blevet rejst i tide. Det blev altså rejst i foråret 1968 fra denne talerstol — under omfattende uopmærksomhed. Dengang var der ingen, der interesserede sig for det. Jeg er glad for, at interessen nu er blevet så positiv og varm.

Det er også blevet sagt, at forslaget er formuleret meget vagt og løst. Det er med velberåd hu. Vi har ønsket at få rejst en debat om noget, der forekommer os at indeholde en række problemer, og det vigtigste ligger i det, som ministeren også gav tilslutning til, nemlig formålet at sikre de eksisterende havekolonier imod nedlæggelse, så langt det kan lade sig gøre, og at lette opret-

telsen af nye havekolonier. Om der så skal fremsættes lovforslag eller ej, det er noget, vi kan drøfte i udvalget. På nogle punkter er det måske nødvendigt. På andre punkter er det sandsynligt, at man kan anvende de metoder, som ministeren har angivet ved at tale om udnyttelsen af kommuneplanlovgivningen og den slags.

Når det er så forholdsvis alment holdt, så er det også fordi vi her har at gøre med et område, hvor der er ganske overordentlig store forskelle. Området har i den ene ende de såkaldte nyttehaver, hvor der er tale om en meget midlertidig anvendelse af jorden, hvor man ikke har noget hus på den, hvor man dyrker nogle gulerødder, og i den anden ende nogle kolonihaveområder, som har eksisteret i flere årtier, og som har fået et varigt miljø. Der er alle mulige ejendomsforhold. Der er alle mulige kvalitetskrav. Hvis man tager ud i sydvestkvarteret og ser på de forskellige havekolonier, der ligger derude i øjeblikket, så er der et vidunderligt miljø med helårsbeboelse, hvor udtrykket slumbebyggelse ikke rigtig er egnet, fordi de mennesker, der bor derude, ikke opfatter det sådan og også har fået indrettet sig godt; der er ved siden af kolonihaver, der er så fornemme og fine, at man tror, man har forvildet sig ind på Vestre kirkegård, og der er andre, der simpelt hen er ganske almindelige, jævne menneskers jævne kolonihaver, hvor man kan se, der er et godt miljø. Der er alle mulige slags kolonihaver. Det kan vi ikke stille op — og slet ikke et parti, der fremsætter et privat forslag — i et samlet system. Det har ministeren muligheder for, og jeg er glad for, at ministeren agter at gøre noget ved det.

Jeg er derfor også fuldstændig enig, når det siges, at det katalog eller de punkter, der er nævnt, ikke er nogen udtømmende liste, og det er måske heller ikke sikkert, at det er de punkter, man skal sætte ind på. Vi har bare taget dem med for at kaste nogle tanker ind i debatten; der kan utvivlsomt gøres meget andet.

Det centrale er for mig at se det byplanmæssige. Dette at vi i fremtiden accepterer, at der i et byområde ligger områder, der er beregnet til havekolonier, varigt er beregnet til havekolonier. Vi har lagt en række ringe af parker rundt om i København, koncentriske parkområder. Hvorfor kunne vi